

Polyanthea Sacra

Ex Universæ Sacræ Scripturæ Utriusque Testamenti Figuris, Symbolis, Testimoniis, Nec Non E Selectis Patrum, Aliorumque Authorum, Sententiis, eruditis Interpretationibus, Similitudinibus, rarisque Historiis collecta, Et Copiosis, Exquisitisque Materiis Moralibus De Virtutibus Et Vitiis Pro ...

Spanner, Andreas

Augustae Vindelicorum, 1702

§. 6. Salutis impedimenta tolle.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-79369](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-79369)

plenus. Luc. 16. 20. Quò consiliò Dei Providentia ordinavit; ut is mendicus proximus esset foribus domùs divitis illius gurgitis? Respondet Sanct. Chryfologus f. 121. purpurâ, byssò, delicatis vestibus, epulis blandis, ferrea viscera crudelis anima nutrebat. At quid egit Dominus? humanæ, inquit, salutis avidus inquisitor, illum emollire cupiens; non tam Lazarum, quàm ipsum pietatis conflatorem, ejus projecit ad januam. Conflatorem dixi, propter ferrea viscera. q. d. ad ipsum vestibulum ædium illius, ob ipsos aded oculos, posuit Dominus occasionem remedii, & fornacem; in qua ferrum immanium viscerum suorum coquere, & transfundere in aurum pietatis, & misericordiae, possit. Did. Niss. ib.

Jejuno bis in Sabbatho &c. Luc. 18. 12. At Publicanus: *Deus propitius esto mihi peccatori.* v. 13. Phariseus vanitatis, & elationis, ventos emebat, & in perditionem suam sumptus faciebat Sanct. Chryfost. hom. de David & Saul: quot labores subeundi erant Phariseo, jejunando, humi dormiendo, vigilando, bona sua pauperibus elargiendo? At publicanus, cum nihil tale fecerit, simplici verbò omnem deposuit iniquitatem; idque sine sudoribus, & absque longi temporis mora. Sylveira c. 21. in Marci 15.

Hic venit in testimonium. Joan. 1. 7. Cur Christus Dominus voluit habere testimonium à Joanne? Sanct. August. tr. 35. in Joann. talis venit Christus, ut opoteret ei lucernam testimonii perhibere. Nunquid opus erat, ut Joannes, tanquam lucerna, perhiberet testimonium dei, si dies ipse infirmitates nostras posset videre? Secundo responderet Orig. tom. 2. in Joan. ut abundans esset via ad credendum: nam ad salutem non solum dat media necessaria; sed etiam cumulata exhibet. Fecit Christus D. tot miracula, & signa; voluit tamen testimonium Joannis. Sylveira hic q. 33.

Stetit in medio. Joan. 20. 19. Quàm propinquum, & ad manum, habet homo bonum sui remedii, & remedium omnis mali. *Stetit in medio:* ut doceret, quàm facile habere copiam illius possimus; qui semper in medium coctum se nostrum ingerit. Sic enim solemus dicere, in medio quidquam esse; quod promptum, & facile obtentu indicare volumus. Sanct. Ephrem lib. de linguæ malo: cuncta DEUS suo disposuit ordine; ut ad manum cuique sint, quibus ab inimicis se defendat. Instructus es ergo armis, ô homo, adversus quoscunque hostes. Hæc, tibi ad salutem concessa, si neglexeris, victus in die Judicii, quomodo teipsum excuses, non habebis. Did. Niss. D. 1. Pasch. §. 4.

Corde creditur ad justitiam, ore autem confessio fit ad salutem. Rom. 10. 10. Magnam, filioli, per hoc Fidei nostræ videmus compendium; quando inter cor, & linguam, totum salutis humanæ versatur, & geritur Sacramentum. S. Chrysol. l. 56.

Alia aliis præfinita est tempestas: alia est enim sementis, alia messis; alia pacis, alia

belli; alia quæstus, alia feriarum: animæ salutis nulla non idonea; omnisque commodus dies; si velimus. B. Theodorus Studita f. 130.

DEUS salutem Electorum suorum sæpe promovere solet ex his, quæ ipsi omnino contraria salutis suæ esse arbitrantur, Blosius Instruct. spir. c. 8.

Num. II.

Pessimum tuis abuti.

Habitavit in civitate illa. Jos. 20. 6. Refugium habuit, qui extra civitatem deliquit: verum, si quis in ipsa civitate homicidium perpetrasset; jam illa civitas non erat immunitatis testera, sed discriminis causa. Naxera hic. §. 13.

Arca DEI capta est, duo quoque filii Heli mortui sunt, Ophni, & Phinees. 1. Reg. 4. 11. Et cur, cum tantò antea nimis percelluerit sententia, à sacrificiis non requirunt tutamen? Minatur Jonas Ninivitis c. 3. 8. illi tamen adversus Numinis iras opponunt penitentia lugubrem habitum. 2. Reg. 24. 25. Dei minister strictò gladiò peste populum absumebat; David pestis corruptionem facris victimarum ignibus purgat: *Otulit holocausta, & pacificia; & propitiatus est Dominus terræ; & cohibita est plaga ab Israel.* Cur Heli filii, ad avertendam Numinis iram, non quoque sacrificia offerunt? David non peccarat sacrificiò; at filii Heli sacrificia adulterata sunt in scelera: nam violenter auferebant aræ, quod offerrent avaritiæ. 1. Reg. 2. 15. *veniebat puer Sacerdotis, & dicebat immolanti &c. Erat ergo peccatum puerorum grande nimis coram Domino.* v. 17. Id. ibid.

David psallebat manu suâ: nisusque est Saul confingere David lanceâ in pariete. 1. Reg. 19. 9. 10. Cur dæmon invidum contra unum Davidem commovet, ut de medio tollat? quia David cantu afferebat morbo medelam: remedium ergo nititur callidum dæmon in ægroti vertere damnum; ut exinde nulla ei superst spes salutis. O quoties in scelerum auxilia virtutis vertuntur arma! Id. ib.

Est & hæc perversitas hominum, salutaria excutere, exitiosa suscipere, periculosa quæque medicamenta vitare; mori denique citius desiderare: nam & medicinæ præsidium plures refugiant, plures stulti, plures timidi, & malè verecundi. Tertull. adv. Gnost. c. 5. Sed nondum hæc tora malignitatis vis explicatur: non solum medicina respuitur; sed in morborum fomentum convertitur. Sic medela transit in venenum, & salus omnino desperatur. Idem ibid.

§. VI.

Salutis impedimenta tolle.

Nudaverunt tectum. Marci 2. 4. Matth. 9. 2. Permittit Christus, ut per tectum paralyticus ad se descendat: quò doceat, nullum debere

debere esse impedimentum, quod accessum salutis impediatur. Sylveira in Matth. hic.

Si tentationi in corde nascenti festinè non resistitur; hæc eadem, quæ nutritur, morâ roboratur. S. Gregor. mor. l. 21. 7.

Si illi, qui in mari navigant, sæviente tempestate merces negligunt; & propriis manibus onera in mare projiciunt, & fortunis vitam anteponunt; ac, nè navis pondere oppressa submergatur, eam sublevant; & pretiosissima quæque vel in profundum jaciunt: cur non etiam nos, propter vitam præstantiorem, ea despiciamus, quæ animam in profundum detrahunt? cur idem non potest Dei timor, quod potest timor maris? S. Nilus lib. affect.

Miscellanea.

Ingredere tu, & omnis domus tua &c.
Gen. 7. 1. Nam, licet multum à virtute iusti illius abfuerint, alieni tamen erant à gravioribus sui sæculi peccatis. Alias quoque ob duas causas salute potiti sunt. Una in honorem iusti: consuetudo enim misericordis Dei est, honorem hunc dare servis suis; ut propter eos salventur & alii &c. S. Chrysostr. hom. 24. in Gen.

Novit Dominus viam iustorum, & iter impiorum peribit. Ps. 1. 6. Quia Dei agnoscere, servare est; Dei agnoscere, custodire est; non agnoscere, damnare est. Sancti. August. in Ps. 141.

TITULUS VI. SALUTATIONES.

H *Eva.* Gen. 4. 1. Sept. *vita.* Ex Hebræo have, id est, *vive*; quæ vox est salutantis. Pro have Latini dicunt ave, Cornelius hic.

Et factum est, ut audivit salutationem Mariæ Elisabeth &c. Luc. 1. 41. Charitas proximi salutationibus, & aliis charitativis locutionibus, semper fovenda est. Unde angelis salutavit Mariam; Maria salutavit Elisabeth; Filius Mariæ salutavit Marias euntes de sepulchro, dicens illis: *avete* Matth. 28. 9. Væ eis, qui, propter odium, salutationem proximo negant. Væ & illis, qui dolose proximum salutant; sicut Judas, cum dixit: *ave Rabbi.* Sancti. Bonaventura spec. B. V. c. 4.

In orientali Ecclesia, ubi quis per dies Paschales alteri sit obvis, pro salutatione dicit: Christus surrexit à mortuis; salutatus responderet verè surrexit Dominus. Isidor. Clar. Or. 21. lib. 1.

Totâ Paschali septimanâ æquum foret, hoc pacto invicem salutaremus: surrexit Dominus; & salutatus responderet: Deo gratias. Beletus rat. offic. div. c. 116.

Quorundam salutato Sanctorum hæc fuit, ut, cum sibi occurrerent, prior salutando diceret: moriendum est; alter responderet: nescimus quando. Cornelius in Gen. 3. 3.

TITULUS VII. SANCTI.

§. I.

Etymon.

S *anctum sanctorum est.* Levit. 6. 25. Sanctum à sancto venit. Sancire enim propriè est consecrare aliquid sub sanguine hostiæ: unde sanctum dicitur, quasi sanguine consecratum. Cornelius hic.

Sanctus Psalm. 10. 5. Id est, sanguine tinctus. Hugo Card. in Psalm. 10.

Cogitaverunt adversus sanctos tuos. Psalm. 82. 4. Symmachus, pro *sanctis tuis contra occultum tuum.* Aquila: *contra absconditum.* Hebr. *adversus absconditos tuos.* Rectè Fideles, Dei dicuntur absconditi, qui sub umbra alarum suarum protegit eos.

Et quia *vita nostra abscondita est.*

Coloss. 3. 3. Bellarminus hic.

§. II.

Figure, & Symbola.

Ex Veteri.

P *lantaverat Dominus DEUS Paradisum voluptatis.* Gen. 2. 8. Est Paradisus vita beatorum: quatuor flumina, quatuor virtutes. S. Isidorus hic.

Numera stellas - sic erit semen tuum. Gen. 15. 5. Isidorus Pelus. l. 3. ep. 296. Notat posteros Abrahæ hic comparari stellis cæli: quia ex iis alii futuri erant sapientes, & sancti, cælestes, sublimes, & illustres; instar stellarum cæli.

Quoniam placuerunt servis tuis lapides ejus. Psalm. 101. 15. Lapidés Sion, sunt Fideles militantis Ecclesiæ; firmi, & stabiles, in Christiana Fide: & nihilominus spe solidi, & persistentes, in charitate. Hi nimirum placuerunt servis tuis, hoc est, sanctis Ecclesiæ triumphantis. Gerfon hic.

Gggg 3

F. usq. à